

Doc_Number: EU000242

رنگ 60% 70% 80% 90% اندازه فونت

خبرنامه امیرکبیر

A U T N E W S پایگاه خبری تحلیلی دانشجویان دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پی تکبیک تهران)

صفحه اول   دانشگاه ها   حقوق بشر   زنان   اجتماعی   سیاسی   مقاله ها

ارتباط با ما   جستجو   ازشو   RSS

خانه < دانشگاه ها

دانشجویان شکنجه شده گزارش کرده اند: در گوانتاناموی وزارت کشور چه گذشت

دوشنبه، ۱ تیر، ۱۳۸۸

حضور یک روزه ی ما در منفی چهار وزارت کشور، بدترین روز زندگی مان بود که هرگز از ذهن ما پاک نخواهد شد. یکی از ماموران که به محوطه ی زیرزمینی آمده بود، می گفت اینجا از گوانتانامو هم هزاربار بدتر است". این بخشی از اظهارات تکان دهنده یک فعال دانشجویی است که چند شب پیش در کوی دانشگاه برداشت و به همراه سایر دانشجویان در زیر زمین وزارت کشور، تحت شدیدترین شکنجه ها و آزارهای جنسی قرار گرفته است.

این دانشجو که برای رعایت مسائل امنیتی از ذکر نامش خودداری کرده، مشاهداتش را چنین تعریف کرده است: "ما در یک گروه ۴۶ نفره توسط یک مینی بوس به زیرزمین وزارت کشور انتقال پیدا کردیم. در داخل مینی بوس چشم دانشجویان بسته شد. روی صندلی هایی نشاندند شدید که بر قسمت بالای صندلی سربوشی حلبی مانند قرار داده شده بود که بالای سر قرار می گرفت. در طول مسیر به طور دائم با باتوم روی این حلبی ها می کوبیدند که صدای وحشتناکی در گوش ما ایجاد می کرد و بدترین نوع شکنجه روانی در آن زمان بود. پس از طی مسیر به ناحیه ای رسیدیم که از حرکت چرخشی رو به پایین مینی بوس متوجه شدیم که در حال ورود به یک زیرزمین هستیم. بعدها در رزمه های ماموران و نیروهای لباس شخصی امیرا فهمیدیم که این زیرزمین در وزارت کشور واقع است".

این دانشجو در ادامه گفته: "زیرزمین یک محوطه حدوداً صد متری بود که کف آن پوشانده از خاکستری سیاه بود که از آن بخار برمی خاست. پس از آنکه به محوطه وارد شدیم مجبورمان کردند روی زمین دراز بکشیم و سپس وادار به غلطیدن روی زمین مان کردند. باید به گونه ای غلت می زدیم که سرمان به پای ریف بعدی برخورد نکند؛ به محض برخوردی کوچک، با باتوم و لگد بر سر و بدنمان می کوبیدند. دانما می گفتند که "می خواهید انقلاب کنید..." و سپس فحش های هززه و ناموسی بود که پشت سر هم نثارمان می کردند. برای جمع حدوداً پنجاه نفری ما بیش از بیست نیروی گارد و لباس شخصی در این محوطه حضور داشت. در مرحله بعدی، روی زمین نشسته و به طور متناوب به ما دستور نگاه کردن به زمین یا سقف را می دادند. پس از آنکه چند دقیقه ای دستور خیره شدن به زمین به ما می دادند. به ناگهان از پشت با باتوم و لگد بر سر و گردنمان می کوبیدند. یا در حالی که سر ما رو به پایین بود و به زمین خیره شده بودیم، سرباز وظیفه ای که در سنگدلی از ماموران گارد هم بدتر بود، با لگد بر سر برخی دانشجویان می کوبید و می گفت: چرا به زمین نگاه نمی کنی؟! در حالی که سر همه دانشجویان رو به زمین بود".

این دانشجو در ادامه به تشریح نوع دیگری از بدرفتاریهای صورت گرفته می پردازد: "برخورد با دانشجویانی که قصد استفاده از دستشویی داشتند به شدت وحشتناک و غیر انسانی بود. اولاً اینکه دستشویی بدون در و پوشش بود و کسی که به دستشویی میرفت در معرض دید بود، ثانیاً زمان دستشویی ۲۰ ثانیه بود. پس از تمام شدن سی ثانیه دانشجویان را با غیرانسانی ترین شکل ممکن به بیرون پرتاب می کردند. یکی از رفت بلرترین صحنه ها که هرگز از مقابل چشم دانشجویان پاک نخواهد شد، زمانی بود که زمان سی ثانیه یکی از دانشجویان به پایان رسید در این هنگام مامور دستشویی با لگد و درحالی که این دانشجو هنوز عریان بود او را از دستشویی به بیرون پرتاب کرد و به وسط جمع دانشجویان انداخت".

وی در باره آزار جنسی دانشجویان بازداشتی هم چنین می گوید: "یکی دیگر از رفتارهای زشت و کثیف با دانشجویان شکنجه جنسی آنها در منفی چهار وزارت کشور بود که زبان از گفتن و بازگو کردن آن شرم دارد. رفتارهای غیرانسانی و شکنجه آمیز به منفی چهار وزارت کشور محدود نبود. پس از انتقال ما به پلیس امنیت نیز شکنجه جنسی به نوعی انجام شد".

این دانشجو در مورد رفتارهایی که با بازداشتی ها پس از انتقال به پلیس امنیت، انجام شده، چنین گفته است: "هنگامی که به پلیس امنیت آوردن مان، رئیس دانشگاه - دکتر رهبر - به همراه یکی از نماینده های مجلس آمده بود. در حالی که خبرنگارانی برای عکس گرفتن از این حرکت افتخارآمیز! رئیس دانشگاه همراهشان بودند. به هر دانشگاهی یک تی شرت هدیه دادند! تا لباس های پوشیده از خون دانشجویان در معرض دید مردم قرار نگیرد. سوالی که از ذهن همه ما می گذشت این بود که دکتر رهبر در شب حمله کجا بود و چرا هیچ کاری برای جلوگیری از حمله نکرد؟ تلقی عموم دانشجویان این بود که آمدن رهبر به پلیس امنیت هم حرکتی تبلیغی بود. چون اگر به واقع به فکر دانشجویان بود باید در مقابل حمله به کوی دانشگاه مقاومت می کرد."

تخصن و اعتراض ادامه دارد

با این وجود اعتراضات دانشجویی ادامه دارد ودر حالیکه از سرنوشته دیگر دانشجویان بازداشتی که بیش از چند ماه است در سلول های انفرادی تحت شکنجه و بازجویی قرار دارند، خبری نیست، صدها تن از دانشجویان دانشگاه تهران دیروز وارد چهارمین روز تحصن اعتراضی خود شدند. "اعتراض به تقلب در انتخابات ریاست جمهوری، و اعتراض به سرکوب و حشایشانه تجمعات اعتراضی دانشجویان و مردم ایران، و نیز تهاجم وحشیانه نیروهای انصار حزب الله به کوی دانشگاه تهران" محورهای مورد اعتراض دانشجویان دانشگاه تهران است.

این در حالی است که دهها دانشجوی متخصن شب ها را نیز در محل تحصن بسر می برند و هر صبح تعداد دیگری از دانشجویان به آنان می پیوندند و به سردادن شعار می پردازند.

به گزارش خبرنگار امیرکبیر این "دانشجویان به اظهارات کذب فرهاد رهبر از بلندگوهای ضد ملی صدا و سیما" اشاره دارند و اینکه "رهبر هنوز هم مدعی است که هیچ دانشجویی تیر نخورده و هیچ دانشجویی هم کشته نشده است. این در حالی است که دیروز پیکر یکی از دانشجویان کشته شده در واقعه کوی دانشگاه تهران تسبیح شد. هم چنین به گفته دانشجویان در حالی فرهاد رهبر ادعا می کند که هیچ دانشجویی در این واقعه تیر نخورده که تنها در بیمارستان شریعتی نزدیک به صد دانشجو بستری هستند که تعداد قابل توجهی از آنان به ضرب گلوله نیروهای لباس شخصی و انصار حزب الله مجروح شده اند".

دانشگاه نفت

دانشگاه نفت نیز روزهای پر التهابی را می گذراند؛ در همین ارتباط انجمن اسلامی این دانشگاه هم در خصوص اوضاع کنونی بنیانه ای صادر کرد که در بخشی از آن آمده: " امروز صاحبان زر و زور و ترور آتش بر ملتی گشوده اند که جمهوری اسلامی همه حیثیت و اعتبارش را مدیون آن هاست. امروز جوانان و آینده سازان ایران تنها و تنها به جرم اعتراضی مدنی در خیابان ها به خاک و خون کشیده می شوند. امروز حتی خانه ها هم نا امن اند؛ آن چنان که کوی دانشگاه تهران جولانگاه مزدورانی شد که فاجعه ۱۸ تیر را آفریده بودند اما، فاجعه پامداد ۲۵ خرداد فاجعه ای عظیم تر از فاجعه ۱۸ تیر ۷۸ شده است. حمله دژخیمان به بی دفاعانی که سلاحی جز قلم و گلاهی جز اعتراض و تحصن ندارند را به چه چیزی جز وحشی گرگی می توان تعبیر کرد؟".

خاک سپاری با حضور مامورین

به خاک سپاری پیکر مصطفی عنیان، یکی از نشانده های این "وحشیگری" بود که دیروز در میان تدابیر شدید امنیتی انجام شد. مصطفی عنیان در جریان حمله نیروهای لباس شخصی و بسیجی ها به کوی دانشگاه کشته شد. او که دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران بود، در مشهد به خاک سپرده شد.

سامان رسول پور

روز

SHARE

دیدگاه ها

خبرها

۱ آبان، ۱۳۸۸: فراخوان بسیج در بایلسر برای مبارزه با اعتشاشات

۱ آبان، ۱۳۸۸: ابراز تأسف آیات عظام منتظری و صائمی از حمله به مراسم دعای کمیل؛ هججه به مراسم مذهبی نشانه ضعف طرف مقابل است

۱ آبان، ۱۳۸۸: محتشمی‌پور: جزئیات جدید از حمله ماموران به مراسم دعای کمیل؛ فصد شرکت‌کنندگان در این مراسم برنامه‌ریزی برای توطئه در 13 آبان بوده

۱ آبان، ۱۳۸۸: اساتید دانشگاه رازی خواستار لغو احکام صادره برای فعالان دانشجویی شدند

۱ آبان، ۱۳۸۸: نسل معترض به والدین مکتبی خویش به جنبش سبز پیوسته است

۱ آبان، ۱۳۸۸: محتشمی‌پور: خانواده‌های زندانیان سیاسی پاسخ قطعی به این برخوردها خواهند داد

۱ آبان، ۱۳۸۸: بنیانه خانواده‌های زندانیان سیاسی در باره بازداشت‌شدگان دعای کمیل و سایر زندانیان جنبش سبز

۱ آبان، ۱۳۸۸: تیم‌های امداد هلال احمر نیز زنانه -مردانه می شوند

۱ آبان، ۱۳۸۸: پلمب تعدادی دیگر از معازه ها در شهر سقز

۱ آبان، ۱۳۸۸: با تعطیل‌شدن عرقه موج قانون در نمایشگاه مطبوعات؛ پروژه جمع‌آوری امضا علیه میرحسین موسوی ناگام ماند

۱ آبان، ۱۳۸۸: راهپیمایی کارگران لوله سازی در خیابان های اهواز

۱ آبان، ۱۳۸۸: سجاد خاکساری دبیرکل انجمن صنفی معلمان تبریز شد

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: در دانشگاه گیلان اتفاق افتاد: اهدای "قانون اساسی" به سردبیر روزنامه راست

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: شیرین عبادی: "به ایران باز می‌گردم"

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: وکیل شماری از مجرمان صغیر، برای نجات جان چند نوجوان، تقاضای کمک مالی کرد

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: ایران: از بزرگترین مصرف کنندگان مواد مخدر در جهان

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: سه دانشجویی علامه ممنوع ورود شدند

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: جدی ترین تغییر در وزارت علوم؛ خرمشاد از معاونت فرهنگی وزارت علوم رفت

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: گفتمگوهای مخفی میان ایران و اسرائیل

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: نامه سرگشاده جمعی از دانش‌آموختگان دانشگاه سیستان و بلوچستان به ریاست دانشگاه؛ اگر قرار نیست دانشجویی فعالیت کند

رسمًا اعلام کنید دانشگاه تبدیل به دبیرستان شده است

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: تا امنیتی کردن تا «دبستانی شدن فضای دانشگاه‌ها»؛ مصاحبه علی افشاری با رادیو فردا

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: بازداشت هجدهمین عضو جنبه مشارکت ایران اسلامی/بازداشت یک روزنامه نگار

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: نامه‌ی عماد الدین باقی به آیت‌الله صادق لاریجانی در خصوص اعدام‌های اخیر

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: درخواست تصویب کنوانسیون حقوق زندانیان از سازمان ملل

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: اعزام پیمان عارف به دادگاه و تهیه اتهامات جدید

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: اتهام مجاربه در برگزاری دادگاه دو دانشجوی زندانی

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: نامه پسر حسین درخشان به رئیس قوه قضائیه ایران

۲۰ مهر، ۱۳۸۸: استقبال حسینیان از حضور مخالفان دولت در راهپیمایی ۱۲ آبان

- ۳۰ مهر، ۱۳۸۸: بازدید کنندگان نمایشگاه مطبوعات نوشتند: رسانه های شیطان! ایرنا و فارس و کیهان
- ۳۰ مهر، ۱۳۸۸: سندیکای کارگران شرکت واحد: "احکام زندان فعالین سندیکای کارگران نیشکر هفت تبه را محکوم می کنیم"
- ۳۰ مهر، ۱۳۸۸: کارگرانی که برای 200 هزار تومان 12 ساعت جان می‌کنند: ترافیک فقرا در دهلیزهای کلر
- ۳۰ مهر، ۱۳۸۸: عبور مترو از چهار باغ: «خلاف‌گویی و پنهان‌کاری مسئولان»
- ۳۰ مهر، ۱۳۸۸: رکودی که میرود به بن بست منتهی شود
- ۲۹ مهر، ۱۳۸۸: تخمین اعتراضی دانشجویان هنر موسسه آموزش عالی سوره
- ۲۹ مهر، ۱۳۸۸: بیانیه انجمن علمی گروه فلسفه دانشگاه تهران به مناسبت آغاز سال تحصیلی

Post new comment

نام شما: *

Anonymous

پست الکترونیکی: *

من این قسمت مخفی خواهم ماند و در معرض عموم قرار نخواهد گرفت.

Homepage

موضوع:

نظر شما: *

Large empty text area for user comments.

Input format

Preview Save

© ۱۳۷۸-۱۳۸۸

پایگاه خبری تحلیلی دانشجویان دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران). تمامی حقوق محفوظ است. استفاده از مطالب این وبگاه با ذکر منبع بلامانع است.